

var og maatte være sig bevidst, at Meget kunde tabes, dersom man ikke gjensidigen kom hinanden imøde (Hør!). Jeg troer, at hvis det kunde lykkes at faae en saadan Forsamling valgt af Folket i Slesvig og Holsteen, at vi da med dem kunde blive enige (Hør!). Igjennem en saadan sand Folkerepresentation vilde vi nok finde paa Udveite, hvorved Alle tilfredsstilledes (Hør!), og jeg siger til Dem, mine Herrer! som have i disse vanskelige Tider grebet Statens Roer, jeg siger til dem: Troer ikke, at De bevare Heelstaten ved at skabe Utilfredshed baade her og der, troer ikke, at Sammenføielsen af Bestandte, der ikke ville holde sammen, ville i Virkeligheden være sikret uden ved at skabe Tilfredsstillelse baade her og der (Hør!). Dersom De derfor i Sandhed, i Virkelighed ville sikke den Plan, De agte at gennemføre, da værer forvissede om, at dersom De forlade Folket, baade her og der, dersom De prøve paa at gennemføre deres Plan efter Monstre, hentede andetstedsfra, da ville De ikke kunne gennemføre den, men da vil Deres Program blive skrindlagt ved Siden af de mange andre i disse sidste Aar frembragte Programmer (Meget Godt! Bravo! Bravo!).

Formanden: Jeg maa bede om den fuldstændigste Tausshed fra Tilhørerpladsen.

Premierministeren: Jeg kan ikke nægte mig selv den Glæde at udtale for den ærede Taler, der nu satte sig, min Beundring over hans Foredrag, over den Kraft og Varme, han vidste at lægge deri, over Rigtigheden af de mange Tanke, han udtalte, over Rigdommen af det Materiale, han i sit Foredrag har givet Ministeriet; men jeg kan paa den anden Side ikke følge den ærede Taler i mange af hans Bemærkninger, og jeg anseer det fra mit Standpunkt ogsaa for at være overflødig. Naar den ærede Rigsdagsmand saaledes har udviklet Styrken af de Vaaben, Danmarks Rigsdag har i sin Haand, saa skal jeg ikke benægte det; men jeg mener blot, at der nu ikke er nogen Anledning forhaanden til at prøve disse Vaabens Styrke. Naar den ærede Rigsdagsmand har givet en Fortegnelse over de Personligheder, der nu sidde i Kongens Ministerium, og har meent af forskjellige Grunde og Formodninger at kunne slutte sig til deres poli-

tiske Grundsatninger, saa skal jeg heller ikke deri følge ham. Men jeg vil blot bemærke een Ting, og som jeg maa bede ikke at overse, og det er, at Rescriptet af 28de Januar 1848 er udtrykkeligt af Kongen ophævet i Aaret 1848. Det ligger ikke for, der er Intet sagt i den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar 1852, som kunde lade formode, at de Grundsatninger, som fandtes i Rescriptet af 1848, forsaavidt de ere anseete for at være forkastelige, og ere forkastede, igjen skulde optages (So!). Jeg troer, at den ærede Taler har opfattet den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar 1852 fra et noget forfeilet Synspunkt, omtrent som om den var en politisk Troesbekjendelse fra Kongens Regjeringens Side, istedetfor at det er et fornødent Skridt for at kunne reglere et Monarchie, som enten er eller vil blive forhaanden, idet man har Udsgit til, at det fremmede Tryk i Hertugdømmet Holsteen skal opføre. Det er en Ting, som maa skee, og som maa skee under en vis Form. Idet Kongens Regjering beslutter, at det skal skee under en vis Form, har den erklæret denne Form for at være brugelig, men den har ingenlunde dermed sagt, at denne Form er en Realitet eller den sidste Realitet, som skal vedtages. Dersom det definitive Udskift til en Fællesforfatning i de fælles Anliggender, som er stillet i Udsgit i Bekjendtgjørelsen, forelaa, saa vilde det vise sig, at mange af de Indvendinger mod Regjeringens formodede Hensigt, som ere fremsatte af den ærede Rigsdagsmand, ikke have Gyldighed. Dersom jeg nu skulde indlade mig paa enten at bekræfte Gyldigheden af mange af de Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand har fremsat mod Ministeriets formodede Politik, eller at bekæmpe den, da gjorde jeg, hvad jeg nu ikke har hverken Ret, Bemyndigelse eller Gyde til at gjøre, jeg maatte da derved paa en vis Maade, om end indirecte, fremlægge Forslag til Fællesforfatningen. Jeg skal gjerne erkjende med den ærede Rigsdagsmand, at det var høist ønskeligt, at et saadant Forfatningsudskift, som kunde ventes at vinde Bisald her og andetsteds, kunde blive fremlagt det snarest muligt. Jeg troer allerede engang for at have udtalt dette som min Tanke og Mening, men jeg kan ikke i dette Dieblif